

Morgen , ooit , nooit

Als ik mij niet vergis zijn heel wat vinkeniers met pensioen en weten zij als geen ander wat het verschil is tussen 'moeten' gaan werken en 'niet meer hoeven' te gaan.

Veelal wordt gezegd: "Ge gaat het zwart gat zien!" Wel, ik ben daarvan gespaard gebleven. Maar meerdere soortgenoten hebben het wel gezien, zelfs meerdere malen!

Ik had eerst compassie met hen, maar later bleek het dat het allemaal wielertoeristen waren die hun trainingsparcours hadden langs de Kortrijkse baan tussen Gent en Deinze ... en terug... en terug... Geen medelijden meer, ben beginnen meerijden, hoho!

Allee, serieus nu, als dat al kan. Er zijn grote, merkelijke verschillen, ja zelfs gevaren!! Neem nu 's morgens; buiten de dagen dat er geen zettingen zijn geen wekker meer, uw nieuwe baas is al aan het ontbijt bezig, u blijft liggen en wacht tot de koffiezet pruttelt. Gazet uit de brievenbus halen en denken: "Haha , iedereen is gaan werken."

Een uurke ontbijten en lezen, geen stress, geen haast meer. Vervolgens een uitgebreid toilet plus toilet en het is elf uur. Nog geen slag gedaan maar het is nog lang klaar! Even de vogelkes gaan bezoeken... die denken: "Den dienen heeft niets anders te doen zeker?" Twaalf uur: " 't eten es gereed!" En het zijn geen stutten met kaas en koude koffie maar patatten met appelmoes en dikke worsten, 't zal toch nie waar zijn zeker?

12.30 u, geen tuuuut om terug te beginnen werken maar 'Blokken'.

13.00 u: het middagnieuws op VTM, miserie, leugens...,

13.30 u: teveel salade gegeten waarschijnlijk want de ogen worden zwaar en 'den uil' is gevangen.

15 uur, de koffiezet maakt u wakker en uwen nieuwen meestergast zegt: "Gaat ge eerst iets DOEN of eerst koffie drinken?" Het antwoord is simpel, koffie want op het werk was er om 15 u ook een pauzeke, met dat verschil dat er dan al wat gedaan was!

Bijna 16.00 u, in een ooghoek merkt u de gazet en daar staat 'aankomst voorzien om 17.00 u'. Moeilijke beslissing, iets doen of naar de koers kijken?

De meest gebruikte slagzin van de gepensioneerde komt boven: " 'Es de moeite niet meer, 'k zal dat morgen wel doen, zeker weten." Hoho!! Uw echtgenote draait eens met haar ogen en denkt: "Morgen, overmorgen, ooit of nooit ???!!!!!"

Allemaal wat van de pot gerukt, maar er zijn er ook veel andere die niet kunnen stoppen met werken of pas dan beginnen werken... UITSTELLEN is wel één van de grootste gevolgen van het op pensioen gaan. Geen ziekte, geen virus maar menselijk en kan soms een ongelooflijke kettingreactie veroorzaken. Maar 'eigen schuld, dikke bult'! En ik kan het weten.

Vrijdagavond, nog één keer slapen en mijn eerste zetting is een feit. Koekjes bij de koffie, bloemeke op de vensterbank en voor de rest niets, iedereen natura en bloem, gelukkig! Mijn echtgenote vraagt of alles klaar is voor de strijd. En mijn antwoord is: "Morgenvroeg tijd genoeg en ik weet alles liggen, ja?"

Zaterdag 7.30 u; de haan naast mijn bed kraait, enen uit China. Ik sla op zijn kop, hij zwijgt en ik sta op met veel moed. Tijdens de wasbeurt begin ik lichtjes te panikeren want waar zijn mijn bondskaarten nu weer? Ik tracht terug te gaan in de tijd maar het lukt maar tot 3 dagen terug, dus over naar familie: "*Vrouw, waar edde gij mijn bondskaarten gelegd?*" Ze kent mij en roept terug: "*Gij ed ze in het schof bij uw onderbroeken gelegd, loopte gij al drie dagen mee dezelfde onderbroek aan misschien dadde gij da niet gezien ed?*"

Oef, gered denk ik, maar aan de tafel duikt een tweede vraag op: "Waar staat mijnen driepikkel met zijn hoge poten?" Lang niet meer tegengekomen, maar allee, in het slechtste geval zal er wel iemand een reservestoeleke bij hebben. 8.10 u: klaar is Cees, nu nog de vogel en weg met de geit... dacht ik. Geen voorglas te zien! Dus vlug het juiste vinden, een race tegen de tijd: te groot, te dik, te klein, krak... dan maar een te klein, met een kartonneke tussen lukt dat wel... nood breekt wet. Bondslidkaarten in de zak, kramiekel vouwstoeleke in de koffer naast de vogel met rammelend glas, ready to start...

Oei automatische krijttransporteur vergeten! Maar deze weet ik liggen! Vlug in de zak en met nog vijf minuten op de klok naar het lokaal. De secretaresse wil juist haar laptop sluiten als ik binnen stap. Ge moogt toch eens geluk hebben ook hé. Met het laatste nummer in de hand bestel ik een koffie want de lokaalhouder heeft er die morgen al wel verschillende zien buiten sluipen zonder dorst en ik wil het goede voorbeeld geven. Suikerke en melkske in, in twee slokken uit en weg, tijd genoeg. Mijn gedacht; het is een filter die langzaam, heel langzaam doordruipt en schudden helpt niet. Met een verbrande tong spoed ik mij naar de reke met 8.45 u op de klok.

Iedereen loopt al langs de nummers, ik moet naar de verste stappen. Nee lopen, maar drie minuten voor de vlag staat de vogel op de grond. Ik tracht het te kleine glas zo te positioneren dat het te klein zijn niet opvalt. Gelukkig is er geen wind zodat het niet zal rammelen want te dun is het ook. We schuiven op naar rechts, ik zet mij met veel schrik op het stuk krakend antiek, neem mijn krijthouder uit mijn zak en denk: "Goed gedaan Van Gent", schudt met de krijthouder... en zie dat er geen krijt in zit! Wat nu? Naast mij zit een dame, keurig op een kwaliteitsstoelke zonder geluiden of andere mankementen, handdoek op de schoot, lat proper afgekuist, groot krijt in de hand en reeds vol concentratie op de vogel voor haar. Ze heeft gezien dat ik in opperste staat van paniek ben en neemt een doosje uit haar rechter zak, neemt er een krijt uit en werpt het mij toe met zo een lachske van: "Gelukkig dat er vrouwen bestaan, hé." Uit haar linker zak neemt ze een tweede doosje met muntjes tegen ongewenste hoestjes, ik doe een dankknikje en buig het hoofd richting haar vogel met schaamrood op de kaken en het besef van mijn falen dat begonnen is op vrijdagavond!

Had ik dan geen UITSTELGEDRAG gehad dan moest ik niet in allerijl zoeken naar mijn bondslidkaarten, had ik op een stevige stoel gezeten, paste het voorglas, had er een mousse op de kooi gelegen, had ik mijn tong niet verbrand aan de koffie, had ik een babbelke kunnen slaan met de liefhebbers, zat er krijt in mijn houder en stond ik niet op de laatste nummer!!! Wel had ik nu een gratis krijt en zag ik nog eens hoe een goede tekenaar te werk gaat zowel voor als tijdens de zetting! Eerlijkheidshalve moet ik zeggen 'TEKENAARSTER' want we kunnen niet ontkennen dat de beste tekenaars zich veelal onder de dames bevinden, zeker weten! Zelden of nooit staan ze te lammeren langs de vogels, zitten op afstand, stil en geconcentreerd, zetten lijntjes die lijntjes zijn en deze staan op de lat, niet op de broekspijpen zoals soms bij ons. Opgelet lezers, ge moet ze nu niet de hele zetting zitten begapen naar hun doen want het zal dan mijn schuld zijn, hoho.

Jullie kunnen het een verhaal of wat dan ook noemen met een hoek af, de realiteit ligt hier wel heel dicht. Uitstellen kan soms tot rare gevolgen leiden en ik beken dat het sinds mijn op ruststelling al een paar maal is voor gevallen. Bij wie niet? Nogmaals, het is geen ziekte of slechte wil maar 'OP RUSTSTELLING' zegt alles. DUS, wie mij ooit een vinkje beloofd heeft, niet meer uitstellen, bellen en ik kom af! Voor de dames/tekenaars: heb ik het goed gezegd of heb ik het goed gezegd?

Oei, ik moet nog naar de bakker... 'k Ga morgen gaan en brood van vandaag vragen, kost maar € 1,50 i.p.v. € 2,70... kan dan al € 3,00 zijn!

Lucien van Gent